

המחיר..
לא שווה
את זה!
אומרת
נערת הזוהר
איריס דוידסקו
בווידיאו אישי
על הידרדרותה
לסמים - ונסיונותיה

הנואשים

להחליץ מהם

בשביל זה, אבל אני בחרתי בדרך השנית. קונים בשביל משהו אחר, וגוברים קצת מכל אחד. אין דרך אחרת. כל מי שמשיג תמש בסמים, גם מוכר אותם, כדי להשיג סם בשביל עצמו. חייבים לסחור ולמכור, כדי שיספיק קצת כסף לקנות עוד מנה יקרה.

אין עושה אותך מסטולה מייד, וקל להעלים את זה מעיני המישטרה. נכנסתי לעניין יותר ויותר, ולפתע זה מצא חן בעיני. אמנם בהתחלה מקיאים, אולם אחר כך משתלטת עליך הרגשה טובה ואז, מבלי להרגיש, התחילה ההתמכרות הנומאה — החיפוש המתמיד אחרי

ומקיפים אותה מכל צד, גוללה את סיפורי: הכל התחיל כשהייתי בת 16, ואהוב חיי, אורי גלר, עזב אותי ואת הארץ, שהפכה לפתע קטנה עליו. אורי ואני גדלנו יחד. מגיל 12 לא נפרדנו. היינו צמד בלתי-נפרד. לא חיינו כמו גבר ואשה, היינו כמו

לגיהיננום ובחזרה

איריס דוידסקו עצמי*
 „אני לא מדברת!”

זה בעצם לא סחר בסמים, זה פשוט חוסר ברירה של נרקומנים משועבדים. אני, תודה לאל, לא התפתיתי ולא הפכתי לזונה. עד היום לא התפתיתי בשביל דבר רים יותר חזקים מסם. היתה לי ילדות, שהכניסה אותי לפרניציפ — נגד ללכת עם משהו בשביל כסף, אמא שלי היתה מתח ליפה גברים בשרשרת. כשהייתה מביאה גבר הביתה, ואני עוד הייתי ילדה קטנה, היתה אומרת לי: „תהיי נחמדה לגבר הזה, איריס, אולי הוא יקנה לנו ארוחת צהריים.” הרגשתי בליבי תועבה נוראית. אמא שלי היתה סמל בשבילי, מה לא להיות בחיים. לכאורה, חשבו תמיד שהיה לי הכל. יופי, הצלחה, מחזרים, אבל את הדבר העיקרי בחיים לא היה לי, וזאת האהבה שכה חשובה עבורי. היא ספחיים בשבילי. תמיד הייתי מוקפת מחזרים. תמיד הסתוו פפו בחברתי, במטרה להתפרסם ולהתגאות בפני חבריהם, שהם יצאו בחברת דוגמנית הצמרת איריס דוידסקו. אולם אף אחד מהם לא השקיע בעניין רגש כלשהו. הכל היה חיצוני ומוזייף. הו, כמה רגש אני השקעתי באנשים מבלי לקבל מאומה. תמיד רצו להפיק ממני תועלת ונעלמו לאחר מכן. כשראיתי את הניכור והזרות והניצול, לא היתה לי יותר מטיביציה לי

הסם, ההשתעבדות הנוראה אליו, להיות מסטול כל היום. המחיר הנוראי שמשלמים לא שווה את זה. כשהשפעת הסם עוברת, נמצאים במצב נואש. הגוף וכל החושים דורשים את זה עד לאובדן חושים. ההשפעה עוברת ושוב לוקחים סם. עד טימטום מוחלט.

לברוח מהמישטרה כל הזמן, לברוח עם מלשינים. הבושה הגדולה ביותר היא עם מי את עומדת ומדברת, מי החברים שלך. הרי אלה אנשים שבחיים לא הייתי חולמת להביט לעברם, ולפתע מצאתי את עצמי יושבת בחברתם, מעשנת איתם סמים, כשהנושא סביבו מתרכזים חיינו הוא משר תף. כל כך התביישתי, אבל לא היתה לי ברירה.

כשקמים בבוקר, המחשבה הראשונה לפני ציחצוח השיניים ורחיצת הפנים זה איפה הסם — לקחת אותו ולהיות מסטולה כל היום. אין שום דבר אחר בראש. לא רצון לעבוד, לא לאכול, לא ליצור — שום דבר. הסם דורש ממך לוותר על כל הנאות החיים האחרות. אין תיאבון לאוכל, אין תשוקה מינית. הסם הורס את כל המהי לכים. אתה הופך לסתם בן־אדם, כמו צמח. המחשבות היחידות שעוברות במשך היום בראש, זה איך לדאוג למחר, לקום בלי קריזה.

יופי, הצלחה

ומחזרים

יצר משיגים את הסם? הו, זה פשוט מאוד. מחירי הסם הם גבוהים מאוד, לכן ישנן כמה דרכים להשגתו. יש בחורות שהופכות לזונות ומוכרות את גופן

רומיאו ויוליה. כשהיכרנו, אורי היה כלומי ניק ונוכל, בעל זריוותידיים מדהימה. אני, שהייתי מבוקשת אצל צלמים, הכנסתי לכל צילום שלי גם את אורי. זה היה התנאי שלי לצלמים, וכך הכנסתי אותו לעסקיהשעשועים. אני גם נתתי לו את הרעיון לנצל את כישורנו וזריוותידינו ולעשות מהם משהו מועיל. עשינו הכל יחד. הפכנו לאגדת אורי גלר ואיריס דוידסקו. כשאורי החליט לעזוב את הארץ, הייתי כימעט בת 16, ולא קיבלתי את הסכמת הורי לעזוב איתו. אורי נאלץ לעזוב אותי והבטיח שתוך שנתיים יקח אותי אליו. ככה נפרדנו.

קודם הייתי רגילה שאנחנו עושים הכל יחד, ולפתע נותרתי לבדי, כשהובי רחוק ממני. אורי לא קיים את הבטחתו ואילץ אותי לחכות שנתיים תמימות, תוך מתח ואשליה.

תמיד צחקנו על כל העולם, לפתע נאי לצתי לחיות לבדי, עם כל אלה שצחקנו עליהם. נפגעתי מאוד, לא היתה לי יותר מוטיבציה לחיי, והכל נראה לי שחור. התחלתי להסתובב בכל מיני מסיבות עם חברים, שם תמיד עישנו חשיש, התחלתי כמו כל הנרקומנים, משאכטה (מציצה) אחת בלבד, תוך ביטחון עצמי רב, שלי לא יקרה מזה דבר ושאני לא אתדרדר לעולם.

יום אחד ידידים שאירדו לי על השולחן בדירתי „פס” (שורה של אבקת הרואין) ואמרו לי בתמימות: „השארנו לך מתנה.” התפתיתי באותו הלילה וטעמתי מן הסם. למחרת הגיעו אותם ידידים והגננו כל הלילה. החברים החלו להשפיע עלי לא להתעסק עם חשיש, כי זה משאיר אפר ובלבים, וצריך לגלגל את זה, ולמישטרה קל לגלות עקבות. בו בזמן שפס של היירו

ישנה שוטרים, מלווים בכלב זאב אימתני, פרצו לדירה הממוקמת ב־אחד מרחובותיה הראשיים של תל־אביב. הם העיפו את המשקוף והחלו להרוס כל חפץ שנקלע בדרכם. בעלת הדירה הצעירי רה, שידעה בדיוק לשם מה פרצה המישר טרה, נטלה את כל כמות הסמים שהיו אותה שעה בביתה ובלעה אותם. ברגע שהבחינה בכלב המישטרה, שאיים להתר נפל עליה, תחבה ידה לכיס שימלתה. הרי ציאה משם חתיכת חשיש, ובלעה גם אותה. בעוד השוטרים הורסים כל פינה בביתה, בחיפוש אחרי סמים, התמוטטה לפתע הר נערה, הסמים התישו את גופה. היא איבדה את הכרתה, נלקחה מייד באמבולנס לבית־החולים איכילוב, כשהיא על סף המוות. רק בנס עלה בידי הרופאים להצילה.

הנערה, איריס דוידסקו, היא אחת הר בחורות היפות ביותר של ישראל. בהיותה בת 16 הוכתרה כמלכת המים, ובמשך שנים ארוכות, לא ירד שמה מכותרות העיתונים. יופיה המדהים, גובהה, עור פניה הצה כשלג, כישרונותיה הרבים כציירת, משוררת, דוגמנית־צמרת ושחקנית, יקנו לה שם. עיתונים ומפרסמים חפצו ביקרה, וי תמונותיה פיארו לא פעם שערי עיתונים. עתה עברה את התקופה הקשה ביותר בחייה, כאשר בחרה להישאר בחיים ולהי גמל מן הסם שפיעפע כרעל בעורקיה ואיים לחסלה בעודה בת 25.

שבוע החליטה איריס לספר, בפעם הראשונה, את סיפורה. **יפה וממירה, על הספה שבכני תה המטופח, כשצוירים פרי מכלי חזקה מעטרים את קירות החדר**